

Arrest

nr. 215 224 van 16 januari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. ZAMANI
Franse Gasthuislaan 33
1081 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 31 december 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 december 2018.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. ZAMANI en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn in de wijk Al Nasser, Gaza stad, te Gaza op 1 januari 1977. U bent van Palestijnse origine en u bent soennitisch moslim.

U heeft uw gehele leven in hetzelfde gebouw in de Al Nasser wijk te Gaza-stad gewoond. Tot een jaar voor uw huwelijk woonde u bij uw familie op de eerste verdieping van het gebouw. Hierna bouwde u zelf een appartement, met het geld van de erfenis van uw vader, op de derde verdieping van dat gebouw.

In april 2000 bent u gehuwd met H. B. (...) (geboren op 15 april 1986 te Saoedi Arabië). Samen hebben jullie vier kinderen: M. (...) (geboren op 12 mei 2003), A. (...) (geboren op 31 oktober 2005), A. (...) (geboren op 11 november 2007) en D. (...) (geboren op 7 februari 2010).

Zij verblijven op heden in uw appartement, dat nog steeds in uw eigendom is. Uw beide ouders zijn overleden, uw vader stierf toen u vijf jaar oud was, uw moeder ongeveer drie jaar geleden. Uw oudste broer A. (...) stierf in 2006, hij werd vermoord door een lid van een terroristische groepering. Hij stierf naar aanleiding van het feit dat hij, als automecanicien, één van de auto's van de groepering niet wenste te herstellen. Naar aanleiding hiervan hebben u en uw familie geen verdere problemen gekend. Daarnaast verblijven uw drie andere broers op heden in hetzelfde gebouw waar u verbleef, en verblijft uw zus op heden in een andere wijk in Gaza met haar gezin.

U bent tot het zesde middelbaar naar school geweest. Vervolgens heeft u steeds in de horeca gewerkt. U oefende verschillende functies uit, zoals ober en hoteldirecteur. In de periode 2005-2006 werd u zelfstandige. In 2013 besloot u een restaurant te openen. U huurde dit restaurant van de gemeente. Tijdens de oorlog van 2014 werd dit restaurant aangevallen. U heeft dit vervolgens terug verbouwd en bleef actief als chef kok tot kort voor uw vertrek.

In het verleden heeft u Gaza een aantal keer verlaten. In 1995 of 1996 ging u voor een jaar naar Griekenland om werk te zoeken, in 2000 ging u voor een opleiding naar Turkije, in 2006 ging u voor een vijftiental dagen naar Egypte op vakantie, in 2010 of 2011 ging u voor de Umrah (bedevaart) naar Saoedi Arabië. Ook ging u verschillende keren naar Ramallah in verband met uw werk, de laatste keer was in 2017.

Na de oorlog van 2014 kende u problemen met Hamas. Eén van hen is A. A. W. (...), een persoon die raketten afvuurde dichtbij de plaats waar u verbleef. U werd door leden van Hamas benaderd omdat ze zich in uw restaurant wilden vestigen, alsook kwam u met hen in aanraking omwille van het afvuren van de raketten. Hierdoor werd u in mei 2017 een week lang vastgehouden door hen. Daarnaast kwam u met hen in aanraking wanneer u door een instorting van uw restaurant, een militaire tunnel ontdekte onder uw restaurant. Deze instorting vond plaats in maart 2016. U werd door Hamas benaderd met de vraag wat u gezien had en u werd het zwijgen opgelegd. Begin januari 2018 werd u voor één dag ontvoerd door Hamas, u werd de volgende ochtend wakker voor het ziekenhuis van Al Shifa. Eén van de ontvoerders was een bekende voor u, A. A. W. (...). Twee tot drie dagen na de ontvoering ontving u een oproepingsbrief, u ging zich aanmelden. U werd beschuldigd van verraad omdat u hen niet de toelating gaf om uw restaurant te gebruiken, omdat u niet met hen wenste samen te werken. U werd gedurende drie uur vastgehouden. Na uw vrijlating verbleef u enkele dagen bij uw tante.

Op 6 juni 2018 heeft u Gaza via Rafah definitief verlaten door een illegale overeenkomst. U kende hierdoor geen problemen noch aan de Palestijnse kant, noch aan de Egyptische kant. Op 22 mei 2018 had u tevens gepoogd Gaza te verlaten, maar deze poging was niet succesvol. Van Egypte ging u naar Turkije, legaal met uw paspoort. Vervolgens ging u via Turkije naar Griekenland en Roemenië. Op 18 november 2018 kwam u met een vlucht vanuit Roemenië aan op Belgisch grondgebied. Aangezien u geen geldig visum had voor binnenkomst, werd u in detentie gehouden aan de grens. Op 18 november 2018 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

U geeft aan dat uw broers vertelden dat ze na uw vertrek dikwijls werden aangesproken over waar u was. Ze konden een document bemachtigen waarin stond dat u op 6 juni 2018 Gaza had verlaten. Door dit document werden ze minder benaderd. Ongeveer een maand geleden deden Hamasleden een huiszoeking, ze hadden informatie gekregen dat u thuis was.

U vreest bij terugkeer gearresteerd of vermoord te worden door Hamas, ongeacht welke reden. U heeft bovendien een persoonlijke vrees ten aanzien van A. A. W. (...), hij maakte een gebaar naar u dat hij u zou vermoorden.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw originele paspoort, uw originele identiteitskaart, een kopie van de identiteitskaart van uw dochter, een kopie van de geboorteakten van u en uw gezin, een kopie van de overlijdensakte van uw ouders en geboorteakte van uw moeder, een foto van uw broer A. (...) die vermoord werd, foto's van de schade aan uw appartement door de oorlog van 2014, kopies van schadeattesten van de schade aan uw restaurant, kopie van het huurcontract van uw restaurant (1/10/2016-30/9/2017), kopies medische verslagen (12/2/17 en 28/1/2018), oproepingsbrief van Hamas (8/1/2018, aanmelding 10/1/18), kopie van document waarop staat dat u Gaza verlaten heeft op 6 juni 2018, kopie van waarschuwing van de interne veiligheidsdienst, kopie van document verbod op openbare plaatsen (10/1/18), een kopie van lidmaatschap van de horeca en foto's van uw kinderen. U verstuurt later nog een kopie van een huurcontract van uw restaurant op voor de periode (1/10/17-30/9/18), alsook een document waarin staat dat uw restaurant schade heeft geleden door een Israëlische aanval op 14/7/2018.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures en 57/6/4, eerste lid voor procedures aan de grens van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u de grensautoriteiten heeft misleid doordat u niet in het bezit was van een geldig visum om het Belgisch grondgebied te betreden, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. De persoon die het Belgische grondgebied wilt betreden, wordt immers geacht de wettelijke voorwaarden voor binnenkomst te kennen en na te leven. Iemand die hier niet aan voldoet, heeft gepoogd door middel van misleiding de bevoegde Belgische grensautoriteiten te misleiden.

Naar het oordeel van het Commissariaat-generaal (CGVS) dient te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd de door u aangehaalde problemen die u ertoe zouden hebben aangezet het mandaatgebied te hebben verlaten, aannemelijk te maken.

Vooreerst wilt het CGVS opmerken dat u doorheen uw verklaringen over uw problemen weinig coherent bent en dat dit uw geloofwaardigheid niet ten goede komt. Zo heeft u veel moeite met het situeren van de gebeurtenissen in de tijd. Over uw ontvoering uit u verwarrende tijdsindicaties. Bij de bespreking van de documenten, legt u een medisch verslag neer en geeft u aan dat dit over uw ontvoering gaat, begin 2018 (CGVS p.10). Evenwel merkte het CGVS op dat dit medisch verslag gedateerd staat op 12 februari 2017. U hiermee geconfronteerd zegt u dat u problemen hebt met data (CGVS p.10). Wanneer u later uw problemen uiteenzette en u wederom gevraagd werd wanneer de ontvoering plaatsvond, zegt u "Ik weet het niet, 2016 of 2017... Ik denk 2017, als ik me niet vergis." (CGVS p.12), maar komt u later op uw verklaringen terug en geeft u aan "Ik ben in de war, want alles wat ik net zei, vond plaats in hetzelfde jaar van mijn vertrek, dus het moet 2018 zijn." (CGVS p.12). Even later legt u een ander medisch verslag voor dat dateert van 28 januari 2018 en verwijst u naar deze datum voor uw ontvoering (CGVS p.12). Uit uw verklaringen blijkt dat u twee tot drie dagen nadat u het ziekenhuis verlaten had, een oproepingsbrief kreeg (CGVS p.11, 12). Evenwel werd deze brief opgesteld op 8 januari 2018 en diende u zich aan te melden op 10 januari 2018. Dit strookt niet met de chronologie van de gebeurtenissen over hoe u deze ten overstaan van het CGVS vertelt. Het hoeft niet te verwonderen dat dit uw geloofwaardigheid niet ten goede komt.

Er kan van u verwacht worden dat u een duidelijk beeld schetst van de incidenten die zich hebben voorgedaan en dat u deze duidelijk kan situeren in de tijd. U geeft bovendien ook aan dat deze zich hebben voorgedaan vlak voor uw vertrek, het hoeft dan ook niet te verwonderen dat het CGVS mag verwachten dat u recente gebeurtenissen correct kan plaatsen. Daarnaast bent u niet coherent in uw verklaringen tijdens uw voorbereidend gesprek ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en uw verklaringen ten overstaan van het CGVS. U geeft bij de DVZ aan dat u in mei 2017 een week in detentie heeft gezeten (Vragenlijst CGVS punt 3 vraag 5). Evenwel benoemt u dit incident niet wanneer u het woord werd gelaten om alle problemen te vertellen die u lieten besluiten Gaza te verlaten (CGVS p.10-11). U vermeldt deze detentie ook niet, wanneer u, nadat u uw problemen uiteen had gezet, specifiek werd gevraagd of u nog zaken wilde toevoegen (CGVS p.11). Als reden voor het feit dat u dit niet aanhaalde, zegt u "Ik vertel wat ik me nu herinner." (CGVS p.12). Het CGVS kan van u verwachten dat u een dergelijke ingrijpende gebeurtenis, die aldus uw verklaringen, recent heeft plaatsgevonden, benoemt. Het feit dat u dit niet doet, doet uw geloofwaardigheid opnieuw wankelen. In dit kader wil het CGVS aanstippen dat u tijdens het persoonlijk onderhoud aangaf dat u angst heeft om alle redenen te geven om dewelke u Gaza verlaten heeft (CGVS p.13, 14). U zegt "Ik heb gezien hoe ze mannen geëxecuteerd hebben, doodgeschoten, zoals ze op vogels aan het jagen zijn." (CGVS p.14). Het CGVS heeft verschillende keren benadrukt dat u in alle vertrouwen alle redenen kan geven om dewelke u Gaza heeft verlaten en niet kan terugkeren teneinde een degelijke beoordeling te kunnen maken over uw nood aan internationale bescherming (CGVS p.13,14). Er kan van u verwacht worden, als persoon die om internationale bescherming vraagt, dat u dan ook in deze context een duidelijk zicht geeft op alle problemen waarop u uw verzoek om bescherming baseert.

Verder stelt het CGVS ook volgende zaken vast die uw geloofwaardigheid niet ten goede komen. Het CGVS stelt vast dat u bitter weinig kan vertellen over de persoon A. A. W. (...). Er kan van u verwacht worden dat u een duidelijk beeld over hem schetst, daar u aangeeft dat u reeds verschillende keren met hem geconfronteerd werd en hij u persoonlijk met de dood bedreigde (CGVS p.13, 14). U gevraagd alles over hem te vertellen wat u weet, zegt u zonder meer dat hij bij Hamas bij de interne veiligheidsdienst werkt (CGVS p.13). U verder gevraagd naar zijn specifieke functie, komt u niet verder dan te zeggen dat hij raketten afvuurde en dat hij hierdoor zeker bij de militaire vleugel zou werken (CGVS p.13).

Het CGVS vindt het weinig aannemelijk dat u niet meer kan vertellen en u zich louter op een veronderstelling baseert dat hij bij de militaire vleugel zou werken. Het feit dat u niet meer dan zijn naam en zijn betrokkenheid bij Hamas kan benoemen, vindt het CGVS weinig overtuigend in het kader van de door u beweerde vrees. Ook bij uw verklaringen over de ontdekking van de tunnel plaatst het CGVS vraagtekens. U geeft aan dat Hamas op de hoogte was van uw ontdekking doordat u zegt "Het was niet te verbergen, wie daar gaat kijken, gaat het direct doorhebben." (CGVS p. 11). U zegt dat er tijdens de instorting nog andere personeelsleden aanwezig waren, maar u geeft aan dat zij niet op de hoogte waren van uw ontdekking en tevens niet door Hamas benaderd werden (CGVS p.11). Het CGVS vindt dit eigenaardig daar u aangeeft dat deze tunnel klaarblijkelijk eenvoudig was te ontdekken. In dit opzicht vindt het CGVS het weinig aannemelijk dat de andere personeelsleden niet door Hamas benaderd werden. Er kan verwacht worden van Hamas dat ze zich ervan zouden vergewissen, daar deze tunnel volgens uw verklaringen klaarblijkelijk eenvoudig te ontdekken valt, of de andere aanwezigen al dan niet hiervan op de hoogte zouden zijn. Bovendien spreekt u tijdens het voorbereidend gesprek met de DVZ niet over een oproepingsbrief waarna u zich ging aanmelden en u achteraf een paar dagen bij uw tante verbleef (Vragenlijst CGVS punt 3 vraag 5), het hoeft niet te verwonderen dat ook dit uw geloofwaardigheid niet ten goede komt. Bij het CGVS geeft u aan dat u na drie uur kon beschikken (CGVS p.12). U gevraagd wat de reden was waarom ze u lieten gaan, zegt u dat ze u naar huis stuurden met de boodschap "We gaan je straffen, je zal berecht worden, je zal een straf krijgen." (CGVS p.13). U gevraagd of u na uw vrijlating nog benaderd bent geweest, zegt u "Ik heb het huis een paar dagen verlaten, ik ben toen naar het huis van mijn tante gegaan. ... Vier à vijf maanden voor mijn vertrek." (CGVS p.13). Het CGVS vindt het weinig logisch dat, indien u een effectieve vrees heeft, maar een aantal dagen bij uw tante verblijft om te ontsnappen aan uw problemen. Het feit dat u tot aan uw vertrek verder geen incidenten benoemt, tast tevens de geloofwaardigheid van de door u beweerde vrees aan. Aan het feit dat u aangeeft dat uw familieleden na uw vertrek benaderd werden (CGVS p.6), hecht het CGVS, gezien bovenstaande argumentatie dan ook geen geloof. U heeft bovendien nagelaten deze feiten te vermelden bij het voorbereidend gesprek met de DVZ, alsook wanneer u in het begin bij het interview bij het CGVS gevraagd werd of er nog zaken waren die u wenste toe te voegen, zaken die u niet heeft kunnen vertellen of zaken die u wilt rechtzetten (CGVS p.3). Ook dit komt uw geloofwaardigheid niet ten goede, daar er van u verwacht kan worden deze, aldus uw verklaringen, aangrijpende gebeurtenissen te vermelden. Bovendien bent u vaag over deze gebeurtenissen, u zegt dat de huiszoeking bij uw thuis plaatsvond toen Hamasleden informatie hadden gekregen dat u thuis was (CGVS p.7). U gevraagd welke informatie, zegt u dat u geen idee heeft en dat u enkel kan vertellen wat uw vrouw u vertelde (CGVS p.7). Dit behoeft verder geen betoog. Gezien bovenstaande observaties hebt u de door u aangehaalde motieven totaal niet aannemelijk gemaakt.

Volledigheidshalve dienen de door u neergelegde documenten in het kader van de door u beweerde problemen besproken te worden. Uit uw origineel paspoort neergelegd aan de grens, alsook uit uw identiteitskaart neergelegd aan de grens en uit uw geboorteakte, blijkt uw identiteit en herkomst die door het CGVS niet in twijfel wordt getrokken. Dit geldt tevens voor de geboorteakten van uw gezin, de identiteitskaart van uw dochter en foto's, alsook van uw familieleden als de overlijdensakte van uw ouders. De foto die u neerlegt van uw overleden broer, doen niets af aan bovenvermelde appreciatie van het CGVS, daar u aangeeft dat u naar aanleiding hiervan geen persoonlijke problemen heeft gekend (CGVS p.5). De documenten die u neerlegt aangaande de schade in uw restaurant door de oorlog van 2014 overtuigen geenszins in de persoonlijke problemen die u beweert te hebben met Hamas. Zij stellen enkel vast dat uw restaurant schade heeft geleden onder de oorlog van 2014. De beide huurcontracten van uw restaurant en uw horecalidkaart die u neerlegt evenmin. Zij hebben betrekking op uw professionele bezigheden die door het CGVS niet in twijfel worden getrokken. Het document dat u neerlegt als bewijs dat u op 6 juni 2018 Gaza heeft verlaten, wordt tevens niet in twijfel getrokken, daar deze datum overeenstemt met de datum in uw paspoort. Aan de oproepingsbrief (gedateerd op 8/1/2018, aanmelding 10/1/18), waarschuwing en het verbod openbare plaatsen te betreden, (gedateerd op 10/1/2018), hecht het CGVS gezien bovenstaande argumentatie geen geloof. Dergelijke stukken hebben enkel waarde ter ondersteuning van een coherent en geloofwaardig relaas, wat in uw hoofde niet het geval is. Voor de medische verslagen (12/2/2017 en 28/1/2018) geldt hetzelfde. In deze verslagen staat bovendien ook enkel uw medische toestand beschreven, maar de oorzaak die u hieraan koppelt, wordt hierin niet vermeld. Hieruit kan uw persoonlijke vrees dan ook niet afgeleid worden. Tot slot legt u nog een document neer waarin staat vermeld dat uw restaurant op 14 juli 2018 door een Israëlische aanval schade heeft gekend. Evenwel staat hier louter gedocumenteerd dat uw restaurant schade heeft opgelopen door de aanval, maar worden uw persoonlijke motieven, waar overigens geen geloof aan wordt gehecht, hier niet door ondersteunt. Gezien bovenstaande, buigen de documenten die u neerlegt de appreciatie van het CGVS niet om.

Het Commissariaat-generaal is er zich voorts van bewust dat de jarenlange blokkade door Israël, "Operatie Beschermde Rand" in 2014, de vernietiging van de tunnels door de Egyptische en Israëliëse autoriteiten en de versterking van de blokkade door de Egyptische autoriteiten een enorme impact heeft op de humanitaire omstandigheden in de Gaza.

Het Commissariaat-generaal erkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in de Gazastrook erbarmelijk kunnen zijn, doch benadrukt dat niet elke persoon woonachtig in de Gazastrook in precare omstandigheden leeft. U kunt dan ook niet volstaan met het louter verwijzen naar de algemene socio-economische situatie in uw land van gewoonlijk verblijf, maar dient concreet aannemelijk te maken dat u bij een terugkeer naar de Gazastrook een reëel risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Het CGVS wijst er in dit verband op dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens oordeelde dat humanitaire of socio-economische overwegingen in geval van terugkeer naar het land van herkomst niet noodzakelijk verband houden met de vraag of er een reëel risico op behandeling in strijd met artikel 3 EVRM is. Het terugsturen van personen naar hun land van oorsprong waar ze als gevolg van de naoorlogse situatie moeilijkheden op socio-economisch vlak zullen ondervinden bereikt immers niet het niveau van hardheid dat door artikel 3 EVRM wordt vereist (EHRM, 14 oktober 2003, nr. 17837/03, T. v. Verenigd Koninkrijk). Socio-economische overwegingen, zoals huisvestings- en tewerkstellingsperspectieven, zijn bijgevolg slechts relevant in de uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee de terugkerende asielzoeker zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. Er moet derhalve sprake zijn van zeer uitzonderlijke omstandigheden waarbij de humanitaire gronden die pleiten tegen verwijdering klemmend zijn (zie EHRM, S.H.H. v. Verenigd Koninkrijk, 29 januari 2013, § 92; EHRM, N. v. Verenigd Koninkrijk, 27 mei 2008, § 42). U dient derhalve aan te tonen dat uw levensomstandigheden in de Gazastrook precair zijn, dat u in een situatie van extreme armoede zal belanden die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in uw elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne, en huisvesting. Uit uw eigen verklaringen blijkt evenwel dat uw individuele situatie in de Gazastrook naar omstandigheden behoort is.

In casu blijkt dat u school heeft gelopen tot het zesde middelbaar en dat u vervolgens een professionele carrière van 20 jaar in de horeca heeft uitgebouwd in de Gazastrook (CGVS p.5, 6). Zo geeft u aan dat u verschillende functies uitoefende in de horeca alvorens u van 2000 tot 2006 de functie van hoteldirecteur bekleedde. Hierna werd u zelfstandige en baatte u een restaurant uit, tot ongeveer aan uw vertrek op 6 juni 2018 (CGVS p.5-6). Bijgevolg kan worden aangenomen dat u over een degelijke scholing beschikt, alsook over een ruime werkervaring en connecties, om in de Gazastrook opnieuw aan werk te geraken. Daarnaast geeft u aan dat u een jaar voor uw huwelijk in 2000 met de erfenis van uw vader de bouw van een appartement financierde dat op heden nog steeds in uw eigendom is (CGVS p.3). Uit uw verklaringen blijkt dat dit appartement naar behoren is, nl. een oppervlakte van 167m² en verschillende wooneenheden (CGVS p.6). U geeft aan dat uw echtgenote en uw kinderen op heden in dat appartement verblijven en u verklaart dat u een maandelijks bedrag voor hen heeft geregeld om rond te komen (CGVS p.5), wat tevens een fraai beeld schetst over uw financiële draagkracht. Verder blijkt dat u in het verleden reeds enkele keren de Gazastrook verliet omwille van verschillende doeleinden (vakantie, pelgrimage, in functie van werk; CGVS p. 3), wat tevens toelaat te veronderstellen dat uw financiële situatie naar behoren is. In verband met de toegang tot water en elektriciteit, haalt u de algemene omstandigheden in de Gazastrook aan (CGVS p.6). Evenwel geeft u aan dat jullie beschikten over een generator voor noodgevallen, u het tekort aan elektriciteit trachtte op te vangen door het gebruik van batterijen en led verlichting en dat jullie maandelijks het waterbedrijf betaalden om in drinkbaar water te voorzien (CGVS p.6). Ook hieruit blijkt dat u de nodige middelen had om uzelf in uw levensonderhoud te voorzien. Uw verklaring dat u in staat was te voorzien in het onderhoud van uw gezin, behoeft verder geen betoog (CGVS p.6). Volledigheidshalve blijkt uit uw verklaringen dat de situatie van uw familie behoort is. Zo blijkt dat uw broers toegang hebben tot werk (CGVS p.5) en dat ze tevens allen een appartement in eigendom hebben (CGVS p.5). U verklaart immers ook "Als ik hen vergelijk met de mensen in Gaza, zeg ik dat het goed gaat met hen op financieel vlak." (CGVS p.5). Tot slot werd u gevraagd of er medische problemen zijn in uw gezin en/of uw familie u geeft aan van niet (CGVS p. 5).

Nergens uit uw verklaringen kan afgeleid worden dat er in uw hoofde concrete en ernstige veiligheidsproblemen of ernstige problemen van socio-economische of medische aard bestaan die er toe geleid hebben dat u uw land van gewoonlijk verblijf diende te verlaten. U bracht voorts geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat de algemene situatie in de Gazastrook van dien aard is dat u, in geval van terugkeer naar de Gazastrook, persoonlijk een bijzonder risico op een 'onmenselijke en vernederende behandeling' loopt. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat u, indien u zou terugkeren naar de Gazastrook, in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen.

Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielaanvraag de subsidiaire beschermingsstatus op grond van voornoemde artikelen van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in zijn land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in de Gazastrook, sinds de machtsovername van Hamas en de daaropvolgende installatie van de Israëlische blokkade, gekenmerkt wordt door kleinschalige schermutselingen tussen de Israëlische strijdkrachten en Hamas, die af en toe onderbroken worden door escalaties van grootschalig geweld. Hamas zet Israël onder druk door het gebrek van raketten en mortiervuur ten einde ervoor te zorgen dat de beperkingen op de bewegingsvrijheid teruggeschroefd worden. De Israëlische strijdkrachten gebruiken op hun beurt hun militaire macht en de blokkade om Hamas te dwingen tot kalmte. Af en toe, wanneer één van de partijen in het conflict bepaalde grenzen heeft overschreden, komt het tot een korte maar intense escalatie van geweld. Dit was bijvoorbeeld het geval in 2014 toen Israël er de grootschalige militair operatie "Operatie Beschermde Rand" startte.

In de loop van 2018 werden Palestijnen vooral getroffen door het geweld dat plaatsvond tijdens de protesten die georganiseerd werden in het kader van 'de Grote Mars van de Terugkeer'. Deze protesten vonden plaats van 30 maart tot 15 mei 2018, en dit elke vrijdag. Duizenden demonstranten verzamelden zich in tentenkampen in de buurt van de grens met Israël, eisten de uitvoering van het recht op terugkeer van de Palestijnse vluchtelingen op en stelden het bestaan van de Israëlische blokkade aan de kaak. Deze aanvankelijk spontaan ontstane en apolitieke beweging werd gerecupereerd door Hamas, dat de tactieken van de manifestanten, waaronder het afvuren van brandende projectielen op Israëlisch grondgebied en het gebruik van explosieven om de grensafsluiting te doorbreken, meer en meer coördineerde. De Israëlische strijdkrachten trachtten deze manifestaties met geweld de kop in te drukken, wat resulteerde in een hoog aantal Palestijnse slachtoffers. Sinds begin november 2018 is het gebruik van geweld tijdens de protesten afgenomen.

Op 11 november 2018, na een mislukte operatie van Israëlische troepen op het grondgebied van Gaza, lanceerde Hamas een zware raketaanval op Israël. Als vergelding ging Israël over tot het beschieten van diverse gebouwen die gelinkt waren aan Hamas of de Islamitische Jihad. Na deze confrontaties kondigde Hamas op 13 november 2018 een staakt-het-vuren af.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat er van 1 januari tot 19 oktober 2018 252 Palestijnen, zowel burgers als niet civiele personen, het slachtoffer werden van het Israëlisch-Palestijnse conflict in de Gazastrook. De meeste van hen werden gedood door Israëlische troepen in de context van de demonstraties. Twintig procent van de slachtoffers vielen als gevolg van Palestijnse aanslagen, Israëlische beschietingen en bij pogingen om Israël binnen te dringen. Het grootste deel van de slachtoffers waren personen die, al dan niet gewapend, probeerden de Israëlische grens over te steken.

Uit de beschikbare informatie blijkt aldus dat er actueel geen sprake is van een aanhoudende strijd tussen de aanwezige georganiseerde gewapende groeperingen onderling, noch van een open militair conflict tussen deze gewapende groeperingen, Hamas en de Israëlische strijdkrachten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in de Gazastrook actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd), blijkt dat Palestijnen afkomstig uit de Gazastrook, na een verblijf in het buitenland, kunnen terugkeren naar dit gebied, en dit ongeacht of zij al dan niet geregistreerd zijn bij de UNRWA. De procedure is weliswaar gemakkelijker voor personen in het bezit van hun Palestijns paspoort, maar zelfs indien men niet zou beschikken over dit document, kan men door het invullen van een aanvraagformulier en het indienen van een kopie van het verblijfsdocument in België op relatief korte tijd een Palestijns paspoort bekomen van de Palestijnse Minister van Binnenlandse Zaken, via de Palestijnse Missie in Brussel.

Het feit dat men niet in het bezit is van een Palestijnse identiteitskaart vormt op zich geen hinderpaal bij het bekomen van een Palestijns paspoort. Het is voldoende dat men over een identiteitskaartnummer beschikt. Het feit Gaza illegaal te hebben verlaten of asiel in België te hebben aangevraagd, vormt dan ook geen hindernis voor de uitreiking van het paspoort. Hamas komt niet tussenbeide in de uitreikingsprocedure van het paspoort, die alleen tot de bevoegdheid van de Palestijnse Autoriteit in Ramallah behoort. Tenzij u Hamas zelf op de hoogte brengt van de redenen voor uw verblijf in België, is er geen enkele reden om aan te nemen dat het feit asiel te hebben aangevraagd, een hindernis voor een terugkeer naar Gaza kan vormen.

Om toegang te krijgen tot de Gazastrook dient men zich naar het noorden van Egypte te begeven, meer bepaald naar de stad Rafah gelegen op het schiereiland Sinai, waar zich de enige grensovergang tussen Egypte en de Gazastrook bevindt. Daar waar men voorheen een transitvisum diende aan te vragen bij de Egyptische ambassade te Brussel, is dit heden niet langer vereist. De Egyptische autoriteiten hebben de nationale luchtvaartmaatschappij Egyptair gemachtigd om Palestijnen die in het bezit zijn van een identiteitskaart of een Palestijns paspoort, in te schepen, op voorwaarde dat de grensovergang in Rafah open is. Op deze voorwaarden kan elke Palestijn die wil terugkeren naar Gaza, dit doen zonder specifieke tussenkomst van zijn ambassade of van elke andere organisatie. In Cairo voorziet de Palestijnse ambassade te Egypte pendelbussen die de reiziger vervolgens rechtstreeks naar de grensovergang vervoeren.

De opening van de grensovergang te Rafah wordt medebepaald door de veiligheidssituatie in het noorden van Sinai. De weg naar Rafah doorkruist dit gebied, alwaar extremistische groeperingen, voornamelijk Wilayat Sinai, regelmatig aanslagen plegen. Het doelwit van deze aanslagen zijn de in de regio aanwezige politie en het leger. De Wilayat Sinai maakt bij het uitvoeren van terreuraanslagen gebruik van bembommen gericht tegen militaire voertuigen, en het neerschieten van militairen, politieagenten, en personen die verdacht worden van actieve medewerking met de militaire en politieke autoriteiten. Voorts voeren zij guerrilla-aanvallen uit op checkpoints, militaire gebouwen en kazernes. Het Egyptische leger en de politie reageren op hun beurt door bombardementen en luchtaanvallen uit te voeren op schuilplaatsen van jihadistische terroristen, en door grootscheepse razzia's uit te voeren waarbij het vaak tot gevechten komt. Bij dergelijke confrontaties hebben al honderden rebellen het leven gelaten. Niettegenstaande beide strijdende partijen beweren dat zij de moeite doen om in de mate van het mogelijke de plaatselijke burgerbevolking te ontzien, zijn hierbij ook burgerslachtoffers te betreuren. Uit de beschikbare informatie komt echter duidelijk naar voren dat Palestijnen uit de Gazastrook, die reizen naar of terugkeren uit Egypte, niet gevisieerd worden, noch het slachtoffer zijn geweest van aanslagen gepleegd door de gewapende groeperingen actief in de regio.

In februari 2018 lanceerde het Egyptische leger een grootscheepse veiligheidsoperatie in noord-Sinai, de Nijldelta en de westelijke woestijn, genaamd de 'Comprehensieve Operatie Sinai 2018', die in de eerste plaats tot doel heeft de WS in Sinai te elimineren. Deze operatie heeft een belangrijke impact gehad op het dagelijks leven en de bewegingsvrijheid van de Egyptenaren in het noorden van Sinai. Sinds augustus 2018 is er sprake van een afname van de veiligheidsmaatregelen die aan de plaatselijke bevolking werden opgelegd. Er wordt melding gemaakt van het vertrek van militaire voertuigen, een geleidelijke terugkeer van bewegingsvrijheid voor de burgers, terugkeer van consumptiegoederen, de beëindiging van het slopen van gebouwen in de buitenwijken van El-Arish, enz.

Er is in de Sinai te Egypte actueel geen sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon. Bijgevolg kan er niet besloten worden dat Gazanen, die enkel door het gebied moeten reizen, om die reden niet zouden kunnen terugkeren naar de Gazastrook.

De organisatie van het busvervoer wordt wel bemoeilijkt door de veiligheidssituatie in deze zone. De pendeldiensten worden namelijk in functie van de veiligheidssituatie in het gebied georganiseerd. Niettegenstaande deze beveiligd worden door de Egyptische politie, die samen met het leger gevisieerd worden door de extremistische groeperingen actief in de Sinai, blijkt nergens uit de beschikbare informatie dat deze pendeldiensten het doelwit vormen van de jihadistische militieën, noch blijkt hieruit dat de mate van geweld in de Sinai zodanig hoog is dat er een dermate grote dreiging is voor de Palestijnen die door het gebied reizen om een reëel risico op ernstige schade te lopen.

Informatie over de openingsdagen van de grenspost is beschikbaar in de media en circuleert op sociale netwerken. Daarenboven blijkt dat er weliswaar beperkingen op de grensovergang van Rafah kunnen worden toegepast op de inwoners van de Gazastrook die Gaza willen verlaten (en dus naar Egypte willen gaan), doch dat er tegelijkertijd geen enkele beperking van toepassing op personen die willen terugkeren naar Gaza, behalve het bezit van een geldig paspoort. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat wanneer de grensovergang geopend wordt, duizenden Palestijnen van de gelegenheid gebruik maken om in en uit de Gazastrook te reizen.

In de praktijk is de grensovergang te Rafah sinds mei 2018, met uitzondering van feestdagen en speciale gelegenheden, bijna voortdurend open geweest. Dit is de langste periode dat grensovergang doorlopend geopend is sinds september 2014, toen de grensovergang werd afgesloten.

Terugkeren naar het grondgebied van de Gazastrook is derhalve mogelijk, ook al kan die mogelijkheid tot terugkeer tijdelijk onderbroken zijn ten gevolge van de veiligheidssituatie in de Sinai regio waar doorgereisd moet worden. Het gegeven dat de Egyptische autoriteiten de grensovergang soms omwille van de veiligheidssituatie in de Sinai sluiten, impliceert echter enkel dat u uw terugreis naar de Gazastrook voldoende op voorhand zal moeten plannen, en dat u de (sociale) media dient te consulteren om op de hoogte te blijven van de geplande openingsdagen van de grenspost. Alhoewel de procedure om terug te keren hierdoor wel enige tijd in beslag kan nemen, is het niet zo dat u gedurende lange tijd in het ongewisse zal blijven over de datum waarop hij de grensovergang zal kunnen oversteken. De grensovergang is immers sinds juli 2018 vijf dagen per week (van zondag tot en met donderdag) open.

Gelet op bovenstaande vaststellingen en rekening houdend met het gegeven dat u reeds beschikt over een Palestijns paspoort en identiteitskaart (CGVS p.8,9) zijn er dan ook geen redenen voorhanden om aan te nemen dat u niet over de mogelijkheid beschikt om terug te keren naar het mandaatgebied van de UNRWA.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 57/5^{quater}, § 4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de Wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur. Verzoekende partij meent dat haar geen kopieën van de notities van het persoonlijk onderhoud werden bezorgd en geen inzage te hebben gekregen in het administratief dossier.

In een tweede middel voert verzoekende partij de schending aan van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen stellende dat de vragen gesteld door de *protection officer* niet duidelijk overkwamen en er geen rekening werd gehouden met haar vergeetachtigheid ingevolge een leven vol stress en spanning waarin verschillende aangrijpende gebeurtenissen zich zeer kort na elkaar hebben voorgedaan en wat haar moeite geeft tot het onthouden van precieze data.

In een derde en laatste middel wijst verzoekende partij op de schending van artikel 3 van het EVRM, artikel 33 van het Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen van 28 juli 1951 en van artikel 48/4, § 2, b en c, van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij betoogt desbetreffend dat de grensovergang via Rafah in de praktijk helemaal niet probleemloos is en de reisweg ernaartoe vanuit Cairo sterk wordt bemoeilijkt door de veiligheidsproblemen in de Sinai omwille van de gewapende aanwezigheid van extremistisch gewapende groeperingen.

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verwerende partij legt op 7 januari 2019 door middel van een aanvullende nota landeninformatie neer betreffende de situatie in Gaza (rechtsplegingsdossier, stuk 5) en herhaalt in deze nota het gelijk van haar bestreden beslissing.

3.2. Verzoekende partij legt ter terechtzitting enkele stukken neer betreffende haar persoonlijk vluchtrelaas - erop wijzende dat zij deze gezien de korte tijdsperiode in deze versnelde procedure niet van een vertaling heeft kunnen voorzien - en een internetartikel van de BBC van 7 januari 2019 waarin wordt gesteld dat de Palestijnse autoriteiten zich terugtrekken van de grensovergang te Rafah.

4. Beoordeling van de zaak

Ter terechtzitting wordt verwerende partij gevraagd op welke wijze de verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit de Gaza in het recente verleden werden beoordeeld toen de grens in Rafah nog gesloten was - dit in tegenstelling tot de inhoud van onderhavige bestreden beslissing waarbij van

een openstelling van deze grens gewag wordt gemaakt. Verwerende partij stelt dat in het verleden aanvankelijk enkel de UNRWA-geregistreerden, maar al snel gevolgd door alle andere personen die konden aantonen effectief van de Gaza afkomstig te zijn, bij een situatie van grenssluiting een internationale beschermingsstatus werden toegekend. Het vaststaan van deze afkomst en het gegeven van het gesloten zijn van deze grens volstonden teneinde een dergelijke status toe te kennen.

Eveneens gevraagd naar de huidige toestand van de grensovergang in Rafah bevestigt verwerende partij de informatie van de BBC neergelegd door verzoekende partij dat deze grens sedert 6 januari 2019 opnieuw gesloten is.

Vermits verwerende partij het in onderhavige bestreden beslissing gedurende anderhalve pagina nodig acht te benadrukken dat deze grens werd opengesteld en in een uitermate verkrampte poging tracht aan te tonen hoe veilig het wel is om vanuit Cairo Rafah onder escorte van de Egyptische veiligheidsdiensten te bereiken - toegegeven dat deze veiligheidstroepen het doelwit vormen van extremistische groeperingen - kan de Raad enkel vaststellen dat het al dan niet open zijn en de toegankelijkheid van deze grensovergang nog steeds een uitermate wezenlijk element uitmaakt in de beoordeling van het toekennen van een internationale beschermingsstatus.

Daarenboven blijkt uit het door de verzoekende partij neergelegd internetartikel van de BBC dat de beslissing tot het opnieuw sluiten van de grens te Rafah is ingegeven door de hoogoplopende spanningen tussen Fatah en Hamas.

De Raad is van oordeel dat de recent fundamenteel gewijzigde toestand betreffende de situatie aan de grensovergang samen gelezen met het sterk gewijzigde spanningsniveau tussen de agerende actoren in de regio een diepgaand onderzoek vergen naar de correcte impact op het beoordelen van de internationale beschermingsstatus van Gazanen.

Gezien de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 19 december 2018 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien januari tweeduizend negentien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,
dhr. J. BIEBAUT,
dhr. S. VAN CAMP,

kamervoorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

M.-C. GOETHALS